

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323010230
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4323010230.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému W. E., pre zločin prevádzkačstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného W. E. proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 27.03.2023, sp. zn. 4T/22/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15. júna 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného W. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný W. E. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania zločinu prevádzkačstva podľa § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: dňa 03.11.2022 v čase okolo 06.30 h cez hraničný priechod W. - J. za vopred prisľúbenú finančnú odmenu vo výške 1.000 amerických dolárov za prevoz umožnil 9 osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, nedovolené prekročiť štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, a to takým spôsobom, že ako vodič motorového vozidla značky E. S-Q., čiernej farby, imatrikované v Q., EČV: J.-XXX, VIN: C tieto osoby dňa 02.11.2022 naložil na presne nezistenom mieste na juhu Maďarsku v okolí mesta W. do zapožičaného motorového vozidla značky E. S-Q., čiernej farby, imatrikované v Q., EČV: J.-XXX, VIN: C tieto osoby previezol cez hraničný priechod W. - J. na územie Slovenskej republiky a následne s nimi mal pokračovať cez Slovenskú republiku na bližšie neurčené miesto, pričom po tom, ako bolo dané motorové vozidlo dňa 03.11.2022 v čase o 7.55 h na S. ulici v meste G. na čerpacej stanici I. zastavené a kontrolované hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru G., vykonávajúcou cestnú kontrolu, bolo počas kontroly tohto motorového vozidla v jeho vnútorných priestoroch nájdených 9 osôb zo Sýrskej arabskej republiky, konkrétne W. U., narodený XX.XX.XXXX, G. U., narodený XX.XX.XXXX, Z. U.-R., narodený XX.XX.XXXX, P. P., narodený XX.XX.XXXX, U. U., narodený XX.XX.XXXX, U. Q., narodený XX.XX.XXXX, U. U., narodený XX.XX.XXXX, K. U., narodený XX.XX.XXXX, U. S., narodený XX.XX.XXXX, všetci bez dokladov totožnosti a bez udelených platných víz umožňujúcich osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky.

Za to mu bol podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona a nezistenia priťažujúcej okolnosti a s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 65 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona mu bol uložený trest vyhodenia z územia Slovenskej republiky na dobu 5 rokov. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu bol uložený trest prepadnutia veci a to mobilného telefónu identifikovaného vo výroku napadnutého rozsudku. Súčasne mu podľa § 83 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona bolo uložené ochranné opatrenie a to zhabanie motorového vozidla identifikovaného

vo výroku napadnutého rozsudku. Súčasne bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutej veci a zhabanej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote, podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste odňatia slobody, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd I. stupňa sa pri ukladaní trestu odňatia slobody nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho je uložený trest neprimerane prísny. V tejto súvislosti poukázal na svoj jednoznačný a nemenný postoj ku skutku, skutočnosť, že vo svojich výsluchoch opísal, čo skutku predchádzalo, jeho priebeh, svoje osobné a rodinné pomery, o ktorých predložil dôkazy. Svoje konanie od prvého momentu priznával, napomáhal OČTK ako aj súdu, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku, v dôsledku čoho bolo potrebné v jeho prípade aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona. Uviedol, že sa ocitol v situácii, keď pri spáchaní skutku nekonal na základe svojej slobodnej vôle, pretože prostredníctvom telefónu dostával pokyny a bál sa. Do situácie sa dostal vlastnou neopatrnosťou, neznalosťou pomerov a neskúsenosťou, ktorou zneužil cudzie osoby. Nikdy sa nedopustil žiadneho trestného činu, nie je voči nemu vedené žiadne trestné stíhanie. V dôvodoch odvolania zdôraznil svoje rodinné pomery a skutočnosť, že celá jeho rodina, vrátane vážne zdravotne postihnutých sestier, je odkázaná na jeho príjem. Vzhľadom na zákonom ustanovenú trestnú sadzbu a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností možno považovať, v jeho prípade, aj znížený trest za neprimerane prísny. Súd mal pri určovaní výmery trestu prihliadať, okrem iného, aj na okolnosti, ktoré ho viedli k získaniu prostriedkov pre jeho rodinu. Jeho úmyslom nebolo získať peniaze pre seba, ale pohnútkou, prečo vôbec uvažoval o ďalšej legálnej práci, ktorá sa neskôr ukázala ako protiprávna, boli jeho osobné pomery súvisiace s odkázanosťou viacerých osôb na jeho osobu. Tieto okolnosti možno samostatne považovať za poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno g/, písmeno h/ Trestného zákona. Ťažkú osobnú a rodinnú situáciu si neprivodil sám. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ alebo písmeno e/ Trestného poriadku s tým, aby mu odvolací súd zmiernil uložený trest odňatia slobody.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázala na tiesnivé pomery u obžalovaného, ktoré trvajú, uviedla, že rodina obžalovaného si musela vziať pôžičku od priateľa, ktorú bude obžalovaný splácať. Obžalovaný si našiel prácu v T., udržiava s rodinou kontakt. Uložený trest postihne predovšetkým jeho rodinu, maloletého syna, pre ktorého bude po návrate trestu neznámy. Poukázala na rozhodovacia činnosť súdov SR, konkrétne Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/6/2023 a 1To/16/2023, kde boli ukladané aj miernejšie tresty, a to aj za absencie takých závažných okolností, ako sú v prípade obžalovaného. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a uložiť obžalovanému, za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 1, odsek 3 d/ Trestného zákona, podmienený trest odňatia slobody.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že vie, čo urobil, je mu to ľúto, myslel si, že ide o legálnu prácu, jeho rodina ho veľmi potrebuje a na verejnom zasadnutí predložil písomné dôvody svojho odvolania, v ktorých takisto zdôraznil svoje osobné pomery, na ktoré bolo poukázané už v písomných dôvodoch jeho odvolania.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa je zákonný a správny a to aj vo výroku o uloženom treste. Súd I. stupňa dostatočne zohľadnil všetky okolnosti uvádzané obžalovaným pri ukladaní trestu a preto je jeho odvolanie nedôvodné a toto navrhla podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Po vyhlásení obžalovaného v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku, súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku súdom prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním. Z týchto dôvodov a z dôvodov uvedených v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste. Pri preskúmaní výroku o treste krajský súd krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov vo vzťahu k ukladanému trestu.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne zistil u obžalovaného poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona a správne nezistil priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, taktiež správne postupoval pri ukladaní trestu u obžalovaného podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a pri jeho zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. K námietkam obžalovaného vo vzťahu k nepriznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného poriadku, krajský súd udáva, že túto poľahčujúcu okolnosť nie je možné automaticky priznať len z toho dôvodu, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Zistenie tejto konkrétnej poľahčujúcej okolnosti je prísne individuálne a musí byť odôvodnené konkrétnymi okolnosťami, keď páchatel trestného činu, v procesnom postavení obžalovaného, významným a výrazným spôsobom zjednoduší prácu orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri dokazovaní trestnej činnosti. Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný bol pri spáchaní trestného činu prichytený orgánmi polície a z dokazovania v prípravnom konaní bola trestná činnosť dostatočne zadokumentovaná a preto nie je možné konštatovať, že vyhlásením o vine obžalovaný výrazným spôsobom napomáhal súdu pri dokazovaní jeho trestnej činnosti. Pokiaľ ide o primeranosť uloženého trestu odňatia slobody je potrebné zdôrazniť, že osobné a rodinné pomery obžalovaného a to tak jeho doterajšia bezúhonnosť ako aj finančná odkázanosť rodiny obžalovaného na jeho osobu, boli významne a výrazne zohľadnené súdom I. stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody, keď súd I. stupňa zmiernil trest odňatia slobody obžalovanému za trestný čin vysokej miery závažnosti aplikáciou ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, keď obžalovanému zmiernil trest odňatia slobody o viac ako polovicu pod zákonnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby. Je potrebné zdôrazniť, že krajský súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že svoje konanie považoval za legálnu prácu, pretože vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a celkovú situáciu týkajúcu sa nedovoleného prekračovania štátnej hranice občanov tretích krajín, muselo byť obžalovanému zjavné, že jeho konanie je trestnou činnosťou. Z týchto dôvodov preto krajský súd neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného, pretože súd I. stupňa sa dostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pri ukladaní trestu, vrátane skutočností udávaných obžalovaným, ako aj mierou závažnosti jeho konania a aj krajský súd považoval trest odňatia slobody ukladaný obžalovanému za primeraný a vzhľadom na aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona ho nemožno považovať za neprimerane prísny.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.